

RESTAURÁTOR MŰTEREM

2094 Nagykovácsi, Kolozsvár tér 11. Tel: 06 30 952 97 48
restaurator@aeternum.hu

Laczkó Dezső Múzeum
VESZPRÉM
Török Ignác u. 7.

“ gróf.MIKÓ ÁDÁM ARCKÉPE “

RESTAURÁLÁSI
DOKUMENTÁCIÓ

2026. MÁJUS

ADATOK:

Tulajdonos:

Laczkó Dezső Veszprém Megyei Múzeum

A tárgy megnevezése: festmény

Szerző: feltehetően Vastagh György

Cím: Mikó Ádám arcképe

Szignó: nincs

Leltári szám: 53.7.30

Kora, Évszám: 1920 körül

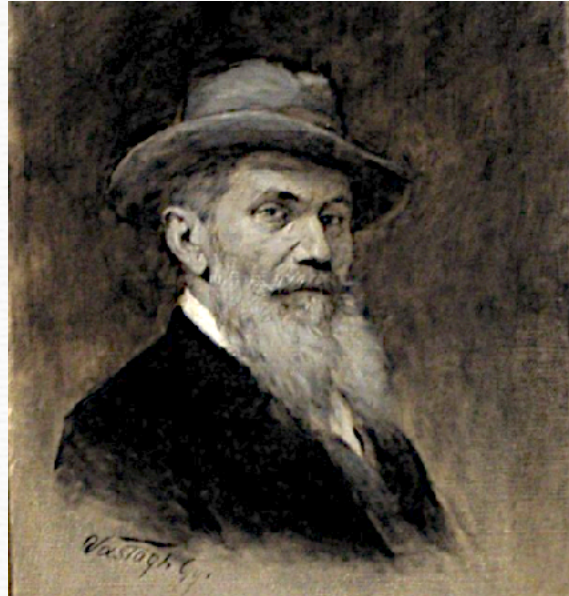
Technika: olaj , vászon

Méret: szélessége 147 cm, magassága 116 cm

Díszkeret: nincs

ALKOTÓ:

Feltehetően idősebb alsótorjai
Vastagh György
(Szeged, 1834 április 12-
Budapest, 1922 február 21.)
magyar festőművész.

Rajzkészsége már gyermekkorában megmutatkozott. Stech József piarista tanár figyelt fel rá, majd egy Gerstemberg nevű osztrák festő tanította. 1854-ben már a bécsi akadémián tanult. 1858-ban Kolozsvárra települt, Veres Ferenc fényképésszel közös műtermet nyitott. Stein János könyvkereskedésénél egész tárlat volt látható „árny és színezett képeikből”.

Vastagh György festői kvalitásaira gróf Mikó Imre hívta fel a figyelmet az 1850-es évek végén, ezt követően a kolozsvári arisztokrácia megrendelésekkel halmozta el. 1859-ben kapta az első nagy megbízását báró Kemény Istvántól, Kemény Simon halálát ábrázoló öt részes képciklus megfestésére az Erdélyi Múzeum-Egylet számára. Ugyanez évben készült az Egylet részére Kazinczy Ferenc arcképe is, valamint Bethlen Károly megrendelésére a Vitam et sanguinem jelenet. Műtermét a kolozsvári Bel-közép utca régi Posta házába költöztette. 1860-ban gróf Kendeffy Ádám és Brandenburgi Katalin portréit festette meg, utóbbit a Porosz Királyi Képtárnak.

ÁLLAPOT LEÍRÁS :

Állva, szembe fordultan ábrázolt kb.15-16 éves fiú. Hosszú, fekete, zsinóros kabátot visel, fehér gallérral. Jobbja a mellette lévő asztalon fekvő könyveken nyugszik. Balja derekára támasztva. Barna háttér, balra vörös függöny.

Bal oldalon felül címer, és felette felirat: Gr. Mikó Ádám 1861

Szabad szemmel is jól látható, hogy a festmény nagyon rossz állapotban van. Sérülések, szakadások, lepergések figyelhetők meg a festett oldalon.

Hordozó:

A vászon a vakkereten megereszkedett. A figura hasi táján egy nagyobb hosszanti és kisebb kereszt irányú szakadás látható. A fej fölötti részen a háttéren szakadások benyomódások látszódnak. A vászon szélei a vakkeretre történt szögeléseknél meggyengült kissé szakadozott.

Vakkeret:

Állapota statikai szempontból megfelelőnek tűnik, rovar fertőzés nyomai nem láthatóak.

Festett réteg:

Leginkább a kép felső részénél teljes szélességében lepergett. A sarkoknál nagyobb területen hiányzik.

A felülete szennyezett, a lakkréteg megsárgult, előregedett.

A festmény a kép oldalról

A festmény hátoldala a vakkerettel

A meggyengült vászon széle

A nagyméretű szakadás hátoldali része

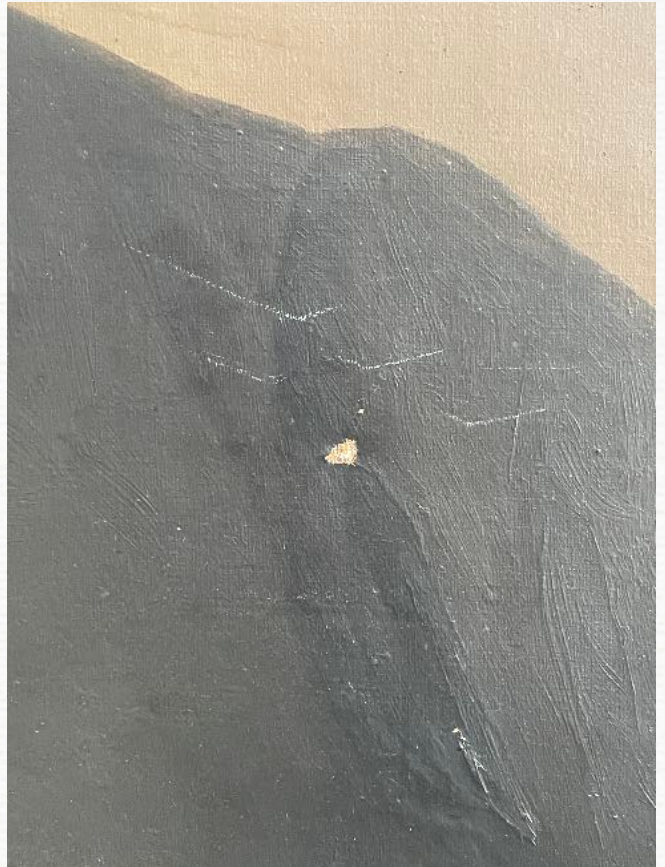

A festett rétegen történt sérülések, hiányok, szakadások

Az arcon keletkezett karcolások

A bal váll részén lévő sérülések

RESTAURÁLÁS MENETE:

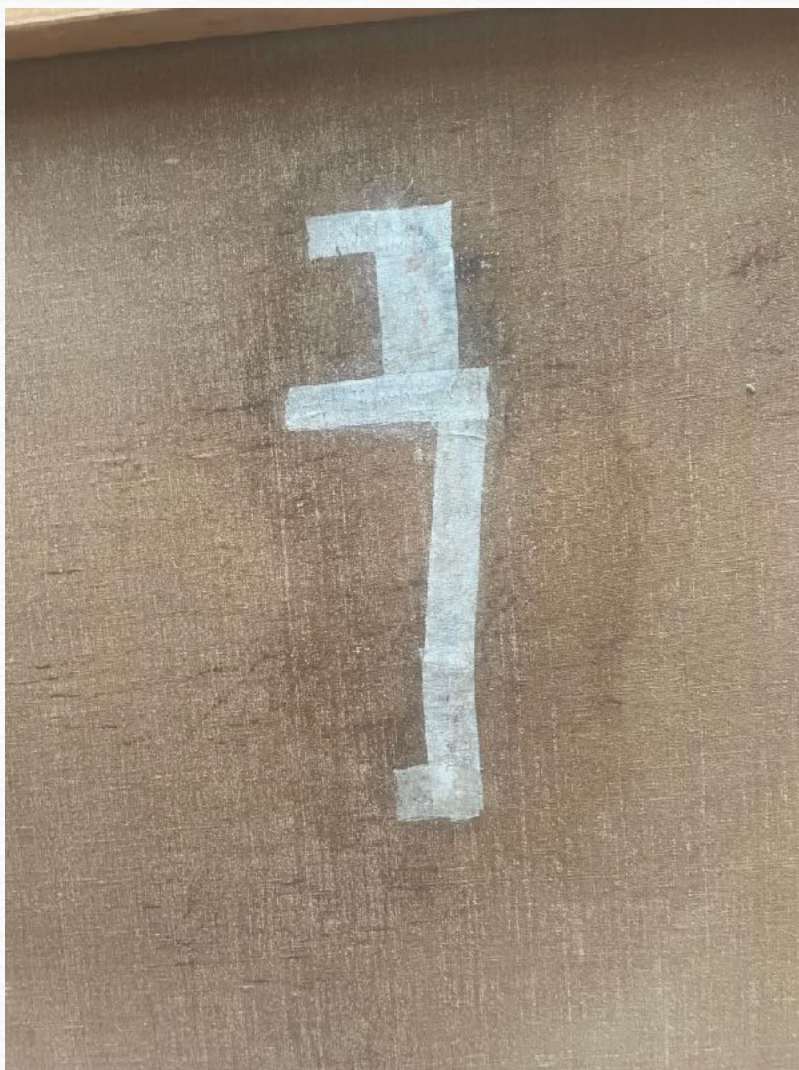
Első lépésként, a festmény felületén a felvált még meglévő, sérült festék szigeteket rögzítettem.

A nagy szakadásnál védőleragasztást készítettem a még megmaradt festék szigetek megóvása érdekében.

A védelem után lebontottam a vakkeretről. A vakkeret jó állapotban volt statikai szempontból, ezért letisztítottam majd konzerváltam.

A vakkeret és a vászon közé rakódott szennyeződések, eltávolítottam, portalanítottam.

A vászon szakadásait a hátoldalról élbe ragasztottam, majd helyi szinten üvegszövetes megerősítéssel láttam el.

A vászon a nagyméretű szakadás környezetében, és a káresemény óta eltelt idő alatt deformálódott. A festmény készítésekor a vászon impregnálásához használt enyv összezsugorította és eltávolította a szakadási oldalakat egymástól. Ezért előpuhítás és konzerválás vált szükségessé amit óvatosan beitatással végeztem, majd száradás után préseltem, vasaltam.

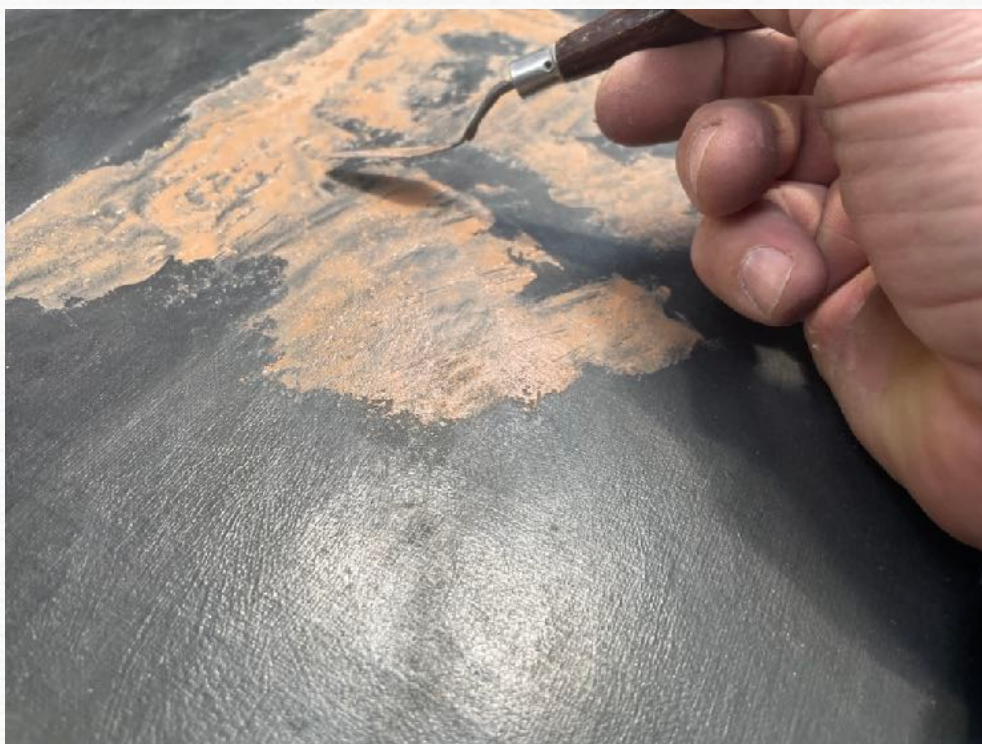
Ezután került föl a megöregedett meggyengült szélekre új lenvászon, a húzószél megerősítés.

Az így konzervált vásznat visszafeszítettem a vakkeretre, amit az eredeti tisztított és konzervált ékekkal stabilizáltam.

Ezután elvégeztem a felületi tisztítást
és a megsárgult lakkréteg
eltávolítását.

A folytonossági hiányok tömítése következett, majd a retusálást megelőző első lakkozás. Ez az eredeti festett réteg és a későbbi retusálások közötti elválasztó réteg.

Ezután az esztétikai helyreállítást, a beilleszkedő retusálást készítettem el.
A legvégén a záró lakkozás került föl a restaurált képfelszínre.

MŰTÁRGYVÉDEMI IRÁNYELVEK:

A restaurált festmény hosszú távú megőrzéséhez stabil, mérsékelt klímára van szükség. Kerülendő a hirtelen hőmérséklet- és páratartalom-változás. A hőmérséklet. Hőmérséklet: 20 ± 2 °C. Relatív páratartalom: 50-55%.
Megvilágítás: A tároló helyiség legyen sötét vagy alacsony fényerejű, mivel az UV-sugárzás és a látható fény is gyorsítja a lakkréteg öregedését. A megvilágítás maximum 150 lux lehet.

FELHASZNÁLT ANYAGOK:

Konzerválás, ragasztás:

Beva 371 (Etil-vinil-acetát kopolimer tartlamú konzerváló anyag)

Tisztítás:

Enyhe lúgos tisztító keverék, szükség esetén szerves oldószer, Alkonek, esetleg Dimetil Szulfoxid.

Tömítés, folytonossági hiányok strukturált képzéséhez:

akril diszperzióval kevert enyves gipszes tömítő anyag,

Retusálás:

Művészi olajfesték

Védőlakkozás:

Dammár gyantalakk, selyem fényű

Nagykovácsi, 2026. május 30.

Springer Ferenc

Okl. festő-restaurátor művész

Okl. szám: I-45/1988

Műemléki restaurátor szakértői szám: 21-0005

Magyar Restaurátorok Egyesülete: F1-344